

[Arnth Jensen.]

Derfor mener jeg, at det, som først og fremmest maa være Maalet, er at sætte de unge i Stand til at tage en Læroergerning op i Folkeskolen, men samtidig bibringe dem saa mange Kundskaber, at de selv kan arbejde videre paa deres Uddannelse.

Man spørger saa: Kan det da naas paa tre Aar? Jo, det kan naas, mener jeg, hvis man vil gaa en ganske bestemt Vej, hvis man vil udskille, om jeg saa maa sige, den rent forberedende Almendannelse fra selve Seminarieundervisningen derved, at Kravene i de mest elementære Fag ved Optagelsen bliver skærpet noget, og hvis man dernæst vil skille den rent videnskabelige videregaaende Fagundervisning ud fra Seminarierne og, som det er hævdet af mit Partis Ordfører, lægge den hen til en fri Fortsættelsesundervisning, saa tror jeg, at man vil naa betydeligt frem i Seminarieundervisningen. Hvis man saa for det tredje fra først af paa Seminarierne kunde gennemføre en mere passende Fagdeling; tror jeg, den 3-aarige Uddannelse vilde kunne slaa til.

Der er talt saa meget om Sprogundervisningen, og jeg hørte ogsaa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen tale om, at vi maatte have det fjerde Aar med, og at der, naar vi fik det, vilde blive meget mere Tid til Uddannelsen. Ja, det er nu alligevel et stort Spørgsmaal, naar man stiller Kravene op, som man har gjort her, og kræver ikke blot eet, men to Sprog. Men selv om man nøjedes med eet obligatorisk Sprog paa Seminarierne, tror jeg ikke, at der derved vilde blive mere Tid til Undervisningen; jeg tror ikke, Fagtrængselen paa Seminarierne vilde blive mindre af den Grund.

Jeg synes ogsaa, det er underligt, at det ærede Medlem Hr. Vesterager synes at ville gaa med til Sprogundervisningen, men ikke til de udvidede Betingelser for Optagelsesprøven, for det indrømmer jeg den højtærede Minister, at de to Ting hører sammen: Hvis man vil have en Sprogundervisning paa Seminarierne, som virkelig betyder noget for de unge Mennesker, saa nytter det ikke at klippe et Stykke af ved at gøre Optagelsesbetingelserne lettere, for saa naar de unge Mennesker ikke noget. Der maa kræves ret store Sprogkundskaber af dem, naar de kommer ind paa Seminarierne, hvis de skal have noget ud af Sprogundervisningen der.

Nu er der sagt, at denne Sprogundervisning skulde være til Gavn for Lærerne. Ja, det forstaar jeg; jeg benægter ikke, at det for Læreren selv kan være gavnligt at

have Sprogkundskaber. Men naar man saa vil tale om den store Værdi, som denne Uddannelse i Sprog kan have for Lærerens Arbejde i Skolen, saa maa jeg sige, jeg forstaar ikke, hvori denne store Værdi skulde ligge.

Der er jo ingen, der ved denne Debat har villet sige til Læreren: Det kommer dig til gode derved, at du skal undervise i Sprog f. Eks. i Landbyskolen. Det ærede Medlem Hr. Sneum var lidt inde paa dette, men jeg forstod ikke rigtig det Citat, der kom. Jeg er ikke rigtig klar over, om de jydsk Husmænd virkelig skulde have vedtaget, at man kunde ønske Undervisning i Tysk og Engelsk i Landbyskolen. Hvis de virkelig har vedtaget det, saa kunde jeg egentlig have ønsket, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som jeg slet ikke tror vil gaa saa vidt, havde hvisket sin Partifælle det ærede Medlem Hr. Holdgaard lidt i Ørene, inden han drog over til det Møde, om, at saadan en Vildmand maatte man dog ikke gaa paa (*Sneum*: Det sagde jeg ikke!) (*Holdgaard*: Det har vi ikke vedtaget!). Jeg beder undskyldte, saa har jeg misforstaaet det Citat.

Der er altsaa ingen, der kræver, at man skal gaa saa vidt at indføre Undervisning i Tysk og Engelsk i Landbyskolen. Men saa forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor man vil holde saa stærkt paa den obligatoriske Sprogundervisning i Seminarierne. Hvorfor vil man da ikke overlade til den enkelte selv at bestemme, hvorvidt han ønsker at faa denne Undervisning eller ej? Hvorfor vil man ikke være med til at prøve paa at forbedre Forholdene paa Seminarierne saaledes, at de, der ønsker denne Sprogundervisning, kan faa den? Hvorfor vil man stille frem som et Krav, at alle, der gaar paa Seminarierne, skal være med til Sprogundervisningen?

Jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke vil sige som saa: Den 3-aarige Læreruddannelse, det er Helheden, som der kan bygges videre paa, en fortsat Undervisning maa gives paa det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Skole, Lærerhøjskolen, eller paa et eller andet Seminarium, hvor der kunde indrettes en saadan videregaaende Undervisning for dem, der havde Lyst til at uddanne sig i disse Fag. Det forekommer mig, at det vilde være en friere Ordning og en Ordning, der maaske kunde finde bedre Sangbund i den danske Befolkning, end jeg tror, det foreliggende Lovforslag vil finde. — Jeg skal paa dette Tidspunkt nøjes med disse Bemærkninger.